

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Fire digtsamlinger 1904-1912

Citation: Larsen, Thøger: "Fire digtsamlinger 1904-1912", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 201. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-idm140141265344800/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

fuglene synger, som om de holdt af mig,
men kerner dem stjæler de fanden ta mig.

- 68 *skulter*: TLs egen oversættelse. Der er snarete tale om, at der går en gysen el. rysten gennem pigerne.

Kræ-Tammesen og Bordbønnen

NKS og LM: 29. okt. 1900. – Trykt første gang: se n.t. *Kræ-Tammesen i Morgenstemning*.

Kristen Thomsen og bordbønnen

Den dag, da Per Wollesens hoppe blev fundet,
var hans Kone herhenne for at få sin middagsmad.
Du kender hende nok, den tolv lispunds klæppert,
så hellig som en engel og så rum som en kuller –
først så åd hun et halvt fad vælling,
og så åd hun en pølse så lang som min kæp.
Nå velbekomme til hende! Jeg er langt fra nærig,
og heller ikke så farlig slem til at drille,
men det manglede sgu blot, at den forbandede teve
skulle komme og lære mig, hvordan jeg skal leve.
Se i begyndelsen gik det godt: hendes sludder slæber
med vind og vejrlig en gang imellem,
men ingenting der til mig kunne hælde,
så længe hun havde travlt med at stoppe sin mund.
Men det fik da ende, og med nød og næppe
havde hun tygget af munden og var færdig med at ræbe,
før hun sagde: »Ja – nu er der kun én ting, jeg mangler.»
»Er der det?« svarede jeg så. »Hvad er det da?« spurgte jeg. –
»En tak til Vorherre fra manden på gården.« –
Men jeg vil sgu hverken næses af eller kradses.
Jeg svarede i min vrede: Jeg skal Søren knase mig
nok takke Vorherre til den tid, det kan passe mig,
og du må sgu huske på, at du er i byen.
Jeg ved nok, at du takker for hver gang foder, du får,
jeg takker ikke mere end en gang om året,
men du æder sgu osse mange gange så meget.
Du skal ikke sidde så stille og så heilig og så lysten –
det tager ikke dig, hvad vi andre gør!

Du synes vel, du ligner Vorherres billed,
og så er du sgu ikke andet end lår og r...» –

Hun rejste sig og ræbede og slog kors og sukkede
og skrumlede afsted, og døren blev lukket.

- 68 *hinner Sludder sløver/ me' Vind aa Vejle*: meningen er sandsynligvis, at hun sludrer om vind og vejr; om alt muligt.
- 69 *ingenting, der te mæ ku hold'*: sandsynligvis udtryk for, at gæsten kommer ind på emner, der ikke interesserer Kræ-Tammesen. – *sneves heller knattes*: TL lægger sin egen betydning i knattes, men her er grundbetydningen bibeholdt. – *æ Gall*: gal er på jysk synonym med *uret*, så TLs note er lidt ved siden af.

Kræ-Tammesen fæster Pige

LM: ingen datering. – Trykt første gang: se n.t. *Kræ-Tammesen i Morgenstening*.

Kristen Thomsen fæster pige

Kristen Thomsen:

Hør Søren! Jeg vil skynde mig at få mit ærinde forrettet;
Vi er lige i dag kommet af med vores pige –
hun havde gået og lusket for meger om natten
ved Hans Peder Plystrups hovedige.
Jeg ville knusendes gerne have fæstet din datter.

Søren:

Vi kan snakke om sagerne, Kristen Thomsen! Sæt dig!
Nå så er Kristen Hansens Trine rejst fra dig –
ja, jeg vidste nu nok, at tøsen var tyk,
men jeg troede, hun havde fået det dernede i bakkerne
ved ham den tåbelige skomagerpløk.

Kristen Thomsen:

Nej gu havde hun ej. Hun har selv indrømmet,
at Hans Peder Plystrups karl har rendt
og fjantet med hende, den rødskæggede rakker.
I begyndelsen vilde hun ikke være ved det, det sølle skidt,
men en dag, lige før vi skulle til at ombygge
stalden, sagde jeg til hende, frank og frit:
»Enten er du tyk, eller ogsaa har du trommesyge!«
Hun blev bleg om næbet og med vand i øjet
svarede hun: Ja det hjælper vel ikke at lyve!
Det er også trist at man ikke kan lade være
at fjante rundt med de forbandede knægte,
for hvordan man end lader sine klæder skære,
så kan de sgu finde hver strop og hver hægte!»